РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
17 Уп 39/22
24.02.2023. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Шундерић, председника већа, Јелице Пајовић и Весне Иконић, чланова већа, са судским саветником Ирином Јелић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби Републике Србије, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво Републике Србије, Београд, Косовска 31, за понављање судског поступка окончаног пресудом Управног суда 16 У 12888/20 од 24.12.2021. године, у предмету враћања имовине, у нејавној седници већа, одржаној дана 24.02.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба се **ОДБАЦУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Тужбом за понављање управног судског поступка поднетом Управном суду дана 03.08.2022. године, тужилац је, преко законског заступника, оспорио правилност поступка у коме је донета пресуда Управног суда 16 У 12888/20 од 24.12.2021. године и законитост донете одлуке. Наводима тужбе тужилац указује да у управно-судском поступку који је окончан наведеном пресудом Републици Србији није омогућено учешће са разлога што: Државном правобранилаштву није достављена пресуда 16 У 12888/20 од 24.12.2021. године; није достављена тужба којом је покренут управни спор у предмету 16 У 12888/20; због тога што је Државном правобранилаштву остављен рок од само три дана за достављање одговора на тужбу; због тога што је усмена јавна расправа заказана већ за пети дан од дана достављања захтева за одговор на тужбу и позива за усмену јавну расправу и због тога што Државном правобранилаштву није достављено чак пет поднесака од 01.10.2020., 08.01.2021., 13.05.2021., 26.05.2021. и 24.02.2022. године који су евидентирани у току предмета на порталу судова. Такође, наводи да је Државно правобранилаштво дана 15.07.2022. године приликом обраде предмета сазнало да је донета пресуда која му није достављена када су утврђене и друге околности случаја, односно низ пропуштања и неблаговременог посутпања Управног суда којима овом лицу није омогућено да учествује у управном спору. Са наведених разлога предлаже да суд дозволи понављање

поступка окончаног пресудом 16 У 12888/20 и да у поновљеном поступку достави тужбу на одговор Државном правобранилаштву, изведе све процесне радње и преиначи пресуду Управног суда 16 У 12888/20 од 24.12.2021. године тако што ће уважити тужбу, поништити решење Министарства финансија Републике Србије број 46-00-00215/2019-13 од 04.06.2020. године и вратити предмет Министарству финансија Републике Србије на поновно одлучивање.

Увидом у списе предмета Управног суда у коме је донета пресуда 16 У 12888/20 од 24.12.2021. године, у поступку чије је понављање тужилац тражио, суд је утврдио да је наведена пресуда донета у спору по тужби тужиоца АА, поднетој против туженог органа Министарства финансија Републике Србије, ради поништаја решења број 46-00-00215/2019-13 од 04.06.2020. године. Наведеним решењем туженог органа, по жалби тужиоца АА, али и жалби физичких лица ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., тужени орган је одбио жалбе као неосноване и потврдио делимично решење Агенције за реституцију Републике Србије, подручне јединице Београд број 46-007937/2014 од 19.02.2019. године. Решењем првостепеног органа у ставу првом диспозитива тог решења усваја се захтев, враћа се имовина и утврђује право својине ДД у идеалном уделу од 1/8, ЂЂ у идеалном уделу од 1/8, ЕЕ у идеалном уделу од 1/16 и ЖЖ у идеалном уделу од 1/16, као законским наследницима бившег власника, ЗЗ и то на кп.... КО Кумодраж и кп. ... КО Кумодраж, које су у листу непокретности катастарске општине Кумодраж биле уписане као државна својина, чији је корисник ИИ. Истим решењем у ставу 2. диспозитива тог решења одбијен је захтев ББ из ... за враћање одузете имовине односно обештећење бившег власника ЗЗ, као неоснован, док је ставом 3. одбијен захтев ВВ и ГГ, обоје из ..., за враћање одузете имовине, односно обештећење бившег власника ЗЗ, као неблаговремен.

Увидом у решење првостепеног органа од 19.02.2019. године, суд је такође утврдио да је Републици Србији, као странци, омогућено учешће у управном поступку у коме је донето то решење, учешћем законског заступника Државног правобранилаштва Републике Србије, које се у том поступку изјашњавало поднеском бр.РЕС-205/16 од 18.03.2016. године, како је и наведено у образложењу решења првостепеног органа.

Одлучујући по тужби за понављање управно-судског поступка у смислу члана 60. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09), Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 13. Закона о управним споровима прописано је да заинтересовано лице јесте лице коме би поништај оспореног управног акта непосредно био на штету; док је одредбом члана 56. став 1. тачка 6. истог закона, прописано да ће се поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке ако заинтересованом лицу није омогућено да учествује у управном спору.

Имајући у виду да је у листу непокретности бр...., за кп.... КО Кумодраж и у листу непокретности бр.... за кп.... КО Кумодраж, уписано да наведене парцеле представљају државну својину, чији је корисник ИИ, те да је оспореним решењем

одбијена жалба АА, али из жалбе ББ, ВВ и ГГ, чији су захтеви за враћање одузете имовине, односно обештећење, решењем првостепеног органа одбијени, то је у предмету Управног суда 16 У 12888/20 Републици Србији признато својство заинтересованог лица у том управном спору.

Увидом у списе предмета Управног суда 16 У 12888/20, суд је утврдио да се у списима предмета налази налог судије известиоца од 26.11.2021. године, насловљен на законског заступника Републике Србије са позивом да достави одговор на тужбу и приступи расправи заказаној за 01.12.2021.године, која расправа је отказана због болести судије известиоца, али и да је нови позив Републици Србији, као заинтересованом лицу у овом спору, преко законског заступника за расправу заказану за 22.12.2021. године, уредно достављен дана 08.12.2021. године, што се може утврдити на основу доставнице за лично достављање садржане у списима предмета. На основу записника о усменој јавној расправи одржаној дана 22.12.2021. године, такође се може утврдити да су као странке у том спору наведени, поред осталих и Република Србија, као заинтересовано лице, у ком записнику је констатовано и то да расправи, за заинтересовано лице – Републику Србију, није приступио нико иако је законски заступник уредно позван, након чега је суд донео решење да се усмена јавна расправа одржи у одсуству уредно позваног туженог органа и законског заступника заинтересованог лица Републике Србије, у складу са чланом 34. став 2. и чланом 38. став 1. Закона о управним споровима.

Код напред наведеног чињеничног и правног стања ствари Управни суд налази да тужилац није учинио вероватним постојање законског основа за понављање поступка, у смислу члана 56. став 1. тачка 6. Закона о управним споровима, имајући у виду да је Републици Србији, као заинтересованом лицу, омогућено учешће у спору који је окончан пресудом Управног суда 16 У 12888/20.

Суд је ценио наводе тужбе којима тужилац указује на недостављање тужбе на одговор законском заступнику Републике Србије и на неправилности у поступању суда у вези доставе позива за расправу, али налази да ти наводи нису од утицаја на другачију одлуку суда у овом предмету. Ово са разлога што је тужилац био у прилици да, пре одржавања расправе, посебним поднеском затражи од суда доставу тужбе и недостајућих поднесака или евентуално на расправи, за коју је уредно позван, предложи одлагање расправе ради припреме изјашњења на тужбене наводе и уз тужбу приложене доказе.

Суд, такође, налази да наводи тужиоца да Државном правобранилаштву није достављена пресуда 16 У 12888/20 од 24.12.2021. године, не представљају разлог за понављање судског поступка окончаног том пресудом, с обзиром на то да тужилац може у свако доба да, у смислу члана 362. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11...18/20), који се сходно примењује и на питања поступка управног спора, сагласно члану 74 Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), од суда затражи исправку пресуде у делу означавања имена ове странке, као учесника у спору, која грешка је очигледно настала у поступку писања пресуде и доставу пресуде која је донета у поступку у коме је тужиоцу било признато

својство странке.

Са изнетих разлога, Управни суд је, на основу члана 60. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09), којим је, између осталог, прописано да ће суд решењем одбацити тужбу за понављање поступка, ако утврди да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.02.2023.године, 17 Уп 39/22

Записничар **Председник већа-судија**
Ирина Јелић,с.р. **Биљана Шундерић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БС